Przepisy kościelnego prawa majątkowego zostały zawarte w Księdze V Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. i stanowią kulminacyjny efekt wieloletnich prób usystematyzowania i ukonstytuowania przepisów kanonicznych. Prawo do zarządzania majątkiem kościelnym zostało określone w kan. 1254 § 1: „Kościół katolicki na podstawie prawa wrodzonego, niezależnie od władzy świeckiej, może dobra doczesne nabywać, posiadać, zarządzać i alienować, dla osiągnięcia właściwych sobie celów". Na uwagę zasługuje fakt, że ustawodawca wyraźnie rozróżnia prawo do zarządzania od prawa do alienacji czy nabywania dóbr doczesnych. Co więcej, prawu do zarządzania poświęca odrębny Tytuł II Księgi V, Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r.

W dobie przemian ekonomiczno-gospodarczych, przepisy prawne (tak kanoniczne, jak i państwowe), które regulują zarządzanie dobrami kościelnymi są istotnym przedmiotem rozważań naukowych. Ich błędna interpretacja lub ich nieznajomość powodować może poważne nadużycia w zakresie zarządzania majątkiem kościelnym. Wspomniane nadużycia zauważyć można w licznych procesach sądowych, których stroną pozwaną jest kościelna osoba prawna. Znane *adagium* pochodzące z prawa rzymskiego: *ignoratia iuris nocet,* zdaje się potwierdzać tę regułę, że nieznajomość prawa również w aspekcie zarządzania dobrami szkodzi. Szczególnie zaufaniu publicznemu, jakim cieszy się Kościół w Polsce.

Z przedstawionych powyżej przesłanek można sformułować problem badawczy, który brzmi następująco: jakie są zasady prawne wymagane do zarządzania majątkiem kościelnym? Czy Kościół katolicki posiada, a jeśli tak, to jaki model zarządzania majątkiem kościelnym? Czy kanoniczne normy prawne są skuteczne w państwowym porządku prawnym w Polsce?

Na trudność zarządzania tego rodzaju majątkiem wpływa nie tylko specyfika kościelnej osoby prawnej, jak i cel posiadania dóbr kościelnych, ale fakt, że każdy zarządca *bona ecclesiastica* zobowiązany jest respektować przepisy prawa kanonicznego i państwowego (zob. kan. 1284 § 2, 3°).

Analiza przepisów prawa kanonicznego i prawa cywilnego w Polsce będzie zmierzała do ustalenia aktualnych zasad prawnych dotyczących działania organów kościelnych osób prawnych w obrocie majątkowym. Ustalenie obowiązujących reguł prawnych pozwoli w dalszej mierze na ustalenie i opracowanie prawnych aspektów zarządzania majątkiem kościelnym.

Celem projektu badawczego jest nie tylko zdobycie nowej wiedzy, ale rozwój dyscypliny naukowej, jakim jest kościelne prawo majątkowe. Efekty projektu mogą być nie tylko użyteczne naukowo, ale także przynieść ważne rozwiązania praktyczne w zakresie zarządzania majątkiem kościelnym. Problematyka ta pomimo dość dobrego opracowania naukowego, zasługuje na nowe spojrzenie badawcze, które proponuje Kierownik projektu.